

Veronika Tichá v rámci své diplomní práce řešila stanici pro dobrovolné hasiče v údolí Rýna, na okraji města Vaduzu. Parcela byla vybrána městem pro stavbu nové hasičské stanice, která má nahradit dnešní, již nevyhovující stanici. V současnosti je projekt ve fázi přípravy architektonické soutěže. Cílem diplomové práce bylo na zvolené parcele navrhnout hasičskou stanici svou velikostí a stavebním programem odpovídajícím reálným požadavkům. Zadání vychází ze záměru, který odsouhlasili občané Vaduzu v referendu v roce 2019.

Návrhu Veroniky předcházela podrobná analýza problematiky hasičských stanic, stavebního programu, místa a jeho kontextu.

Zadaný pozemek se nachází vsložitě uchopitelné lokalitě, v okolí lze nalézt budovy rozličných měřítek, od vodárny a tenisové haly, přes menší průmyslové objekty až po drobnou obytnou zástavbu. Zvolit adekvátní odpověď na tento nejednoznačný kontext bylo hlavní výzvou projektu a Veronika tuto odpověď dle našeho názoru úspěšně našla. Hasičská stanice kombinuje jednoduchou hmotu garáží směrem do ulice s členitou hmotou zázemí směrem k potoku a na nedaleké Appenzellské Alpy. Dům je prost okázalostí a nabubřelých gest, přirozeně zapadá do místa jako by tam byl od pradávna. Je to dům dvou tváří - přísná hmota směrem do ulice je de facto průmyslovou stavbou, racionální reakcí na vnitřní program, který má své pevné požadavky. Hmota zázemí je hravá spříjemnými detaily i materialitou. Těmto dvěma tvářím odpovídá i konstrukční řešení, které je kombinací ocelových profilů pro konstrukci garáží a monolitického železobetonu v zázemí. Oba hlavní materiály autorka neskrývá, stávají se součástí architektonického výrazu stavby.

Dispoziční řešení je adekvátní odpovědí na potřebu extrémně rychlého zásahu a plynulého návratu zakce včetně očisty techniky a osob. Jedná se složitou problematiku, kterou komplikuje fakt, že hasiči nejsou na stanici přítomni trvale, ale při zásahu přijíždějí ze svých civilních zaměstnání. Zamezit křížení cest příjezdu a výjezdu a čistého a špinavého provozu je hlavní výzvou a Veronice se tento problém podařilo elegantně vyřešit.

Princip dvou tváří podporuje i řešení střech - fotovoltaické panely na garáži vyrábí energii pro stanici i místní komunitu, vegetační střecha na zázemí je náhradou za zastavěný kus země a ideově navazuje na zelený pás mezi Rýnem a potokem.

Formální část

Diplomantka splnila předepsaný rozsah práce. Grafická prezentace a formální pojetí diplomní práce jsou na výborné úrovni. Oceňujeme ztvárnění vizualizací, které nejdou cestou superrealismu, ale dávají prostor představivosti a emocím. Stejně tak způsob prezentace klíčových prostor formou obrazů se znázorněním materiality a doplňujícím komentářem považujeme za zdařilý.

Závěr

Veronika navrhla empatický dům, který je odpovědí na mnohotvárnost a bohatost prostředí, ve kterém se nachází. Jedná se o přirozené propojení estetiky a funkce s respektem kuživateli i okolí. *"Dokonalost není dosaženo tehdy, když už není co přidat, ale tehdy, když už nemůžete nic odebrat."* Antoine de Saint-Exupéry, *Malý princ*.

Doporučujeme k obhajobě, navrhujeme hodnocení „A“.

doc. Ing. arch. Dalibor Hlaváček, Ph.D.
V Praze, 11. září 2020

Ing. arch. Martin Čeněk, Ph.D.

